

КЛОД-МИШЕЛ КЛЮНИ БЕЗДНА

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

Тя приближи — изглеждаше по-скоро бледа. Целият ѝ сомнамбулен вид говореше, че тези нощи, нощите, когато я е нямало, за него са били самото съвършенство. Спря пред него и отметна непокорната къдрица, паднала на челото ѝ. А прозорецът с прозявка пускаше покрай ушите си мълвата, упорито ширеща се из града, за тия двама чужденци, които вече не намират за какво и дума да си кажат. Някога, отдавна някога, се сдърпваха и ако той изхвърлеше я през прозореца с развяна рокля, тя се връщаше с усмивка иронична, весело кръжейки в синьото небе сред клонестите кестени по булеварда. Няма я, отдавна в тях я няма и оная радост от изтърканите, изнурени дрехи, вече станали дюшек на кучето. И тъй, предвари той спокойно резкия ѝ жест и нейната ръка като отсечена увисна. И излезе, докато не беше станало най-лошото, и си отиде с присмех лек в едното ъгълче на устните, като нагарчаща цигара. На върха над бездната той знаеше, че тя е вече без крила и ще я види долу.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.